

Publicerad 2012-09-29 18:54 av Annika Persson

(när har jag egentligen råd att åka första klass)

första klass

tidig avgång på tåget

biljetten till kupén första klass

tyst avdelning, röda säten,

hennes koffert är på bagagehyllan

hon måste bestämma sig

om hon är sönder eller hel,

allt som hon behöver har hon

med sig, hatt, skor, kappa, byxor,

böcker, solglasögon.

Ensam, men inte så att det gör ont,

hon håller sig undan i stillhet, och

är hel för det mesta hel. Hon vill driva ut

fragmenten, som sitter på huk, och

som behöver resa sig, redan före våren

följer de ett logiskt mönster i rätt

sammanhang,

Ur sitt innersta, det var så hon sade.

ljuslågan

en spegling

så nära

kvar hos dig och mig

på flykt

från

det flyktiga

från himlen

till dagen

har vi ljuset

till skänks

till låns

som en kraft

som bär mörker

när det påkallas

det tändar kärlekens ord
hos dig och mig
så länge ingen blåser ut
lågan med sin ande

Vem har rätt till det?

Så nära det lyser
på flykt
från det flyktiga
det stannar
i min eldkraft

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Persson med Poeter.se id #16881 innehar upphovsrätten